

Endnu skal oplyses, at Antallet af Indtægtsordrer til Modtagelse af Præmier ved Hovedkassen nu er steget til c. 137,000 Stykker for et Aar, Antallet af Udgiftsansøgninger til ca. 18,000 Stykker, og at der fra Anstaltens 95 regnskabsførende Agenter indsendes ca. 64,000 Stykker Regnskabsbilag.

Ved Fastsettelsen af Lønningsstatjerne ligger det nær først at undersøge, hvilke Sætter der forefindes i andre Institutioner, der kunne sammenstilles med Anstalten, og her synes det nærmest, at man søger Sammenligning med et Vengeinstitut, særlig en Bank som f. Eks. Nationalbanken. Det er derhos af den aller største Betydning, at Anstalten har en Stab af særdeles dygtige Kræfter til det store og ansvarfulde Hverv, der paalægges Personalet, og man maa derfor sætte Lønningerne paa en saadan Maade, at Anstalten kan være sikker paa ikke blot at faa men ogsaa at beholde saadanne Kræfter.

Sluttelig bemærkes, at naar man i Lovforlaget maa henvide til den ældre Tantième, har man valgt Tantièmen for Aaret 1897 som Norm, idet denne er en Ubetydelighed mindre end Gennemsnittet af Tantièmen for de 3 Aar 1895—1897. Da Tantièmen for 1898 ikke kan fastslaaes før efter den 31te Marts 1899, har man ikke kunnet tage noget Hensyn til denne. Paa lignende Maade har man, hvor Talen er om at benytte Størrelsen af den fremtidige aarlige Tantième, forudsat, at denne vil udgøre 200 Kr. pr. Portion. Af det neden for opstillede ændrede Budget for 1899 vil det nemlig ses, at Tantièmeportionen for nævnte Aar forventes at ville blive ca. 204 Kr.

Til § 1.

Anstaltens Forretningsfører lønnes nu med 5000 Kr., hvortil kommer Tantième, der for 1897 har udgjort 5687 Kr. 16 Ore. Med denne Stilling har siden 1882 været forbunden Stillingen som fungerende Direktør for den almindelige Enkeltkasse, hvorfor der ydes et Vederlag, der for den senest afdøde Forretningsfører androg 2000 Kr. og for den nuværende andrager 1000 Kr. aarlig. Da man vistnok maa gaa ud fra, at den særlige Administration af Enkeltkassen vil opføre sig med den nuværende Forretningsførers Afgang, har man ikke fundet det rigtigt at sætte Lønnen for denne Stilling lavere end flet i Forslaget, idet det maa erindres, at Forretningsførers Tantième efter de nye Regler kun kan ventes at beløbe sig til ca. 2400 Kr. aarlig.

I Overensstemmelse med de nugældende Regler har man anset det for det rette, at de 2 Medlemmer af Bestyrelsen, som ikke ere

Forretningsfører eller matematikkyndige Direktører, lønnes med Honorar. Man gaar ud fra, at disse Stillinger, som hidtil, ville kunne forenes med andre Bestæftigelser, og naar Honoraret i Forbindelse med Tantièmen ikke sættes lavere end foreslaet, formener man at kunne være sikker paa at faa passende Kræfter.

Med Hensyn til de matematikkyndige Direktører gif man i sin Tid ud fra, at disse Stillinger kunde betragtes blot som et Slags Tilhyn med Anstaltens matematiske Ledelse og derfor kunde være forbunden med anden Bestæftigelse. Som Følge heraf blev Lønnen sat meget lavt. Det viste sig imidlertid meget snart, at naar disse Direktører fuldt ud skulde udføre de Arbejder, der paalægges dem, kunde deres Virksomhed ikke begrænses efter den givne Forudsætning. Det blev en Nødvendighed for dem at følge med Anstaltens daglige Udvikling i Detaillerne. Gjorde de ikke dette, blev det dem faktisk umuligt at udføre de store Arbejder, 5 Aars Opgørelsen og senere Bonusudregningerne, som paahvile dem. I alle de Aar, der ere forløbene siden 1870, maa det Arbejde, der under Anstaltens store Udvikling er udført af disse Direktører, og den Tid, de have anvendt i Anstaltens Tjeneste, siges at være fuldt lig med, hvad der kræves af en Embedsmand i Anstalten, og i dette Tidsrum har heller ikke nogen af disse Direktører haft andet Embede, saaledes som det var Tilfældet før 1871. Det maa derhos ikke forglemmes, at naar der lægges et saa overordentligt Ansvar paa en Embedsmands Skulder, som faktisk er Tilfældet for disse Direktørers Bedkommende, og man ser hen til den uberegnelige Ulykke for Anstalten, som disse Stillingers Vanrøgt kan afstedkomme, findes det usvarligt ikke at give disse Direktører en lignende Stilling som Anstaltens Embedsmænd i Almindelighed og en Løn, der nogenlunde svarer til det Arbejde, der kræves af dem, og det Ansvar, der lægges paa dem.

Til § 2.

Efter Bestemmelserne i Finansloven for 1871—72 skulde Kassereeren lønnes paa samme Maade, som de andre Kontorchefer, nemlig med 2,800 Kr. aarlig samt Tantième, der for 1897 androg 2,843 Kr. 58 Ore. — I Overensstemmelse med, hvad der gælder andetsteds, ikke blot i Nationalbanken, hvor Kassereeren er en særlig højt lønnet Embedsmand, men ogsaa f. Eks. i Centraladministrationen (Finanshovedkassereeren), har man fundet det rigtigt at sætte Lønnen for denne Embedsmand noget højere end for de andre Kontorchefer. Naar man tager Hensyn til